

GVEIK AS
Beiveien 50

7130 BREKSTAD

**Unntatt offentlighet:
offentlighetsloven § 13 jf.
forvaltningsloven § 13 (1) nr. 1**

Deres referanse

Vår referanse
20/01896-3

Dato
07.12.2020

Vedtak om pålegg og overtredelsesgebyr – Kredittvurdering uten rettslig grunnlag

1. Innledning

Vi viser til vårt varsel om vedtak om pålegg og overtredelsesgebyr av 26. juni 2020.

Vi ba om eventuelle merknader fra dere innen 7. august 2020. Vi kan ikke se at dere har kommet med merknader til varselet, og vi finner dermed fortsatt grunn til å fatte vedtak.

2. Vedtak om pålegg og overtredelsesgebyr

Datatilsynet fatter følgende vedtak:

- 1. Med hjemmel i personvernforordningen artikkel 58 nr. 2 bokstav i pålegges Gveik AS, org.nr. 917 337 772, å betale et overtredelsesgebyr til statskassen på kr 75 000 – syttifem tusen – for å ha innhentet kredittvurdering uten rettslig grunnlag etter personvernforordningen artikkel 6, og manglende etterlevelse av ansvarlighetsprinsippet i personvernforordningen artikkel 5 nr. 2.*
- 2. Med hjemmel i personvernforordningen artikkel 58 nr. 2 bokstav d pålegges Gveik AS å etablere internkontroll og rutiner for kredittvurderinger (jf. personvernforordningen artikkel 24), da dette manglet på kontrolltidspunktet.*

Oppfyllelsesfristen for vedtak om overtredelsesgebyr er fire uker fra vedtaket er endelig, jf. personopplysningsloven § 27. Dette vil si fire uker etter at klagefristen er gått ut.

Fristen for å gjennomføre påleggene er **11. januar 2021**. Innen denne fristen må dere sende oss en skriftlig bekreftelse på at pålegget er gjennomført.

Dette er et enkeltvedtak som kan påklages etter forvaltningslovens regler, jf. forvaltningsloven § 28. Fristen for å klage er tre uker etter dette brevet er mottatt.

Personvernemnda er klageorgan, men en eventuell klage skal sendes til Datatilsynet. En klage vil normalt ikke ha oppsettende virkning.

Som part i saken har dere rett til å gjøre dere kjent med sakens dokumenter i tråd med forvaltningsloven §§ 18-19.

3. Sakens faktiske bakgrunn

Datatilsynet mottok en klage datert 29. mars 2019 om at Gveik AS hadde utført en kredittvurdering av [REDACTED] (heretter «klager») uten at det forelå saklig behov. Klagen var sendt fra [REDACTED]

Klager hadde ikke et avtale- eller kundeforhold til Gveik AS som kunne gi rettslig grunnlag for kredittvurderingen.

[REDACTED]

Gveik AS skriver i sin redegjørelse datert 29. september 2019 at kredittvurderingen ble gjennomført av en representant for Gveik AS ved en feil. Representanten var [REDACTED] og representerte ikke Gveik AS i dette tilfellet.

Kredittvurderingen ble utført i forbindelse med [REDACTED] [REDACTED] Gveik AS' representant søkte opp klager på internett, og oppdaget at hun hadde et enkeltmannsforetak. Representanten søkte deretter opp klager i Gveik AS' system, og fant klager med enkeltmannsforetaket. Representanten var i ferd med å foreta kredittvurdering, men fikk opp en melding om at klager ville bli informert dersom [REDACTED] gikk videre, ettersom dette var et enkeltmannsforetak. Representanten trykket «avbryt» på mobilen, og lukket siden. I ettertid har det vist seg at kredittvurdering likevel ble gjennomført.

Gveik AS skriver at dette er beklagelig, og at det kan være lett å trykke feil på mobilen, ettersom tastevalgene «avbryt» og «gå videre» er plassert tett sammen.

Gveik AS har ingen skriftlige rutiner for kredittvurdering, ettersom kredittvurdering kun blir gjennomført overfor nye kunder og kunder som ønsker flere tjenester. Rutinene for kredittvurdering står tydelig på siden hvor man gjennomfører kredittvurderinger, og er regulert i kontrakten med kredittopplysningsvirksomheten.

[REDACTED]

4. Rettslig bakgrunn

4.1. Rettslig grunnlag for innhenting av kredittvurdering

Å innhente kredittopplysninger om enkeltpersoner og enkeltmannsforetak («de registrerte») utgjør en behandling av personopplysninger, jf. personvernforordningen artikkel 4 nr. 2 og personopplysningsloven § 1.

Personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 krever at all behandling av personopplysninger har et rettslig grunnlag.

Når en virksomhet skal innhente kredittopplysninger om den registrerte uten at det foreligger samtykke, eller kredittvurderingen er strengt nødvendig for å gjennomføre en avtale med den registrerte, er artikkel 6 nr. 1 bokstav f det mest aktuelle behandlingsgrunnlaget.

Artikkel 6 nr. 1 bokstav f krever at innhenting av kredittopplysninger er «nødvendig» for å ivareta en «berettiget interesse» som etter en interesseavveining veier tyngre enn hensynet til den enkeltes personvern.

Den berettigede interessen må være lovlig, klart definert på forhånd, reell og saklig begrunnet i virksomheten. Hvilke interesser som oppfyller dette beror på en vurdering der blant annet hvilke fordeler virksomheten oppnår med behandlingen, hvor viktige interessen er for virksomheten, eller om behandlingen har offentlig interesse eller ivaretar ideelle interesser som kommer flere til gode er relevante momenter.

Videre må den aktuelle behandlingen være «nødvendig» for formål knyttet til den berettigede interessen. Det vil si at virksomheten må vurdere om den kan oppnå formålet på en måte som bedre ivaretar personvernet. Man må altså velge den behandlingen som er minst inngripende.

Deretter må virksomheten foreta en interesseavveining for å avgjøre om den enkeltes personvern veier tyngre enn virksomhetens berettigede interesse. Hvilke type opplysninger det er aktuelt å behandle, for eksempel om innhenting av de aktuelle opplysningene kan oppleves krenkende, og hvilke forventninger enkeltpersonen har til behandlingen av personopplysningene, er relevante momenter i interesseavveiningen.

Den nå opphevede personopplysningsforskriften § 4-3¹ inneholdt et tilleggsvilkår om at kredittopplysninger bare kunne innhentes med mindre virksomheten hadde «saklig behov» for kredittopplysningene.

Forskriften § 4-3 videreføres i henhold til forskrift om overgangsregler om behandling av personopplysninger § 4.²

¹ Personopplysningsforskriften av 15. desember 2000 nr. 1265.

² Overgangsregler om behandling av personopplysninger av 15. juni 2018 nr. 877.

Personvernforordningen gir imidlertid ikke nasjonalt handlingsrom for særregulering av innhenting av kredittopplysninger. Vi mener derfor at kravet til «saklig behov» ikke utgjør et tilleggsvilkår til artikkel 6 nr. 1 bokstav f.

Vurderingen av om virksomheten har «saklig behov» etter forskriften § 4-3 har imidlertid nær sammenheng med vurderingen etter artikkel 6 nr. 1 bokstav f. Vi mener derfor at tidligere forvaltningspraksis rundt kravet til saklig behov fortsatt er relevant ved vurdering av artikkel 6 nr. 1 bokstav f.

4.2. Internkontroll

Etter personvernforordningen artikkel 24 må virksomheter kunne påvise at de behandler personopplysninger i samsvar med loven. Dersom det står i et rimelig forhold til behandlingsaktivitetene, skal virksomheten iverksette egnede retningslinjer for vern av personopplysninger.

Kredittvurdering er en inngripende behandling mot personvernet. Derfor må virksomheten i utgangspunktet kunne dokumentere interne rutiner eller prosesser, såkalt internkontroll, som ivaretar kravet om behandlingsgrunnlag for kredittvurdering.

Rutinene skal beskrive når og hvordan kredittopplysninger skal innhentes, sletterutiner og hvordan innsyn skal gis. Videre skal virksomheten ha rutiner for avvikshåndtering.

5. Datatilsynets vurdering

5.1. Plikt til internkontroll og begrunnelse for pålegg

En av årsakene til at Gveik AS mangler skriftlige rutiner, er ifølge redegjørelsen at kredittvurderinger kun ble gjort av nye kunder og av kunder som plutselig skulle ha mange tjenester.

Gveik AS plikter imidlertid å vurdere om det er rettslig grunnlag for kredittvurdering, uansett om det dreier seg om et selskap, et enkeltmannsforetak, eller en enkeltperson.

Ved kredittvurdering av enkeltpersoner og enkeltmannsforetak, må det foreligge rettslig grunnlag etter personvernforordningen artikkel 6. Virksomheten er ansvarlig for at behandlingen har lovlig grunnlag, jf. ansvarlighetsprinsippet i personvernforordningen artikkel 5 nr. 2 og artikkel 24. Selv om en virksomhet vanligvis kredittvurderer kunder i form av selskaper, er det viktig å ha klart for seg at kredittvurdering av enkeltmannsforetak vil utgjøre en behandling av personopplysninger.

Ifølge redegjørelsen benytter Gveik AS en representant som får tilgang til å utføre kredittvurderinger, til tross for at Gveik AS etter Datatilsynets undersøkelser ikke er registrert med noen ansatte. Slik Gveik AS har opplyst saken, ser ikke representanten ut til å ha hatt kjennskap til regelverket. Dette taler for at Gveik AS må etablere skriftlige rutiner for kredittvurderinger.

Ettersom Gveik AS benytter representant som får tilgang til å utføre kredittvurderinger på vegne av virksomheten, er det viktig at den enkelte representant er kjent med reglene for kredittvurdering.

Etter Datatilsynets vurdering vil derfor etablering av rutiner kunne virke preventivt mot at det senere blir gjennomført urettmessige kredittvurderinger.

Tatt videre i betraktning at kredittvurdering er et inngripende tiltak mot personvernet, mener vi Gveik AS må etablere internkontroll og rutiner for kredittvurderinger i henhold til personvernforordningen artikkel 24.

Datatilsynet har kompetanse til å pålegge den behandlingsansvarlige å sørge for at behandlingsaktivitetene skjer i samsvar med bestemmelsene i personvernforordningen, jf. personvernforordningen artikkel 58 nr. 2 bokstav d.

Dette er bakgrunnen for pålegget om å utarbeide rutiner for kredittvurdering. Gveik AS må utarbeide rutiner som sikrer at kredittvurdering bare skjer når kravene i personvernforordningen er oppfylt.

5.2. Rettslig grunnlag for innhenting av kredittvurderingen

Basert på sakens opplysninger legger Datatilsynet til grunn at det ikke forelå et avtaleforhold mellom klager og Gveik AS, og at klager ikke samtykket til kredittvurderingen.

Det aktuelle rettslige grunnlaget er personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav f. Etter bestemmelsen kan innhenting av kredittopplysning være lovlig dersom det er «nødvendig» for formål knyttet til «berettigede interesser», og interessen veier tyngre enn hensynet til klagers personvern.

Kredittvurderingen ble gjennomført på bakgrunn av [REDACTED] Kredittvurderingen bærer derfor preg av nysgjerrighet, noe som ikke vil utgjøre en «berettiget» interesse. Vi forstår også Gveik AS slik at kredittvurderingen ikke skulle vært gjennomført.

Videre har Gveik AS ved deres representant innhentet kredittopplysninger om en enkeltperson uten noen form for kundeforhold, kontakt eller annen tilknytning til deres virksomhet. Den berettigede interessen må være saklig begrunnet i virksomheten, og i vår sak har innhenting skjedd for et formål helt utenfor virksomhetens drift. Klager hadde ingen forventning om at virksomheten skulle behandle hennes kredittopplysninger, og det var ikke påregnelig for klager på innsamlingstidspunktet at Gveik AS skulle behandle hennes kredittopplysninger.

Etter vår vurdering forelå det ikke «berettiget interesse» for kredittvurderingen.

Det er derfor ikke nødvendig for Datatilsynet å vurdere om kredittvurderingene var «nødvendig» for formålet og om virksomhetens berettigede interesse oversteg hensynene til klagers personvern.

Konklusjonen er at Gveik AS manglet behandlingsgrunnlag for kredittvurderingen etter artikkel 6.

5.3. Generelt om overtredelsesgebyr

Datatilsynet har kompetanse til å ilegge overtredelsesgebyr etter personvernforordningen artikkel 58 nr. 2 bokstav i.

Overtredelsesgebyr er et virkemiddel for å sikre effektiv etterlevelse og håndhevelse av personopplysningsregelverket.

I samsvar med Høyesteretts praksis (jf. Rt. 2012 side 1556) legger vi til grunn at overtredelsesgebyr er å anse som straff etter den europeiske menneskerettighetskonvensjonen artikkel 6. Det kreves derfor klar sannsynlighetsovervekt for lovbrudd for å kunne ilegge gebyr. Saksforholdet og spørsmålet om å ilegge overtredelsesgebyr er vurdert med utgangspunkt i dette beviskravet.

Vi viser i denne sammenheng til kapittel IX i forvaltningsloven om administrative sanksjoner. Med en administrativ sanksjon menes en negativ reaksjon som kan ilegges av et forvaltningsorgan, som retter seg mot en begått overtredelse av lov, forskrift eller individuell avgjørelse, og som regnes som straff etter den europeiske menneskerettskonvensjonen (EMK).

For foretak er skyldvurderingen særegen. I forvaltningsloven § 46 første ledd heter det:

Når det er fastsatt i lov at det kan ilegges administrativ sanksjon overfor et foretak, kan sanksjonen ilegges selv om ingen enkeltperson har utvist skyld.

I Prop. 62 L (2015-2016) side 199 uttales det om § 46:

Formuleringen om at 'ingen enkeltperson har utvist skyld' er hentet fra paragrafen om foretaksstraff i straffeloven § 27 første ledd og skal forstås på samme måte. Ansvar er derfor som utgangspunkt objektivt.

5.4. Vår vurdering av om overtredelsesgebyr skal ilegges

I denne saken er det dokumentert at Gveik AS gjennomførte en kredittvurdering av klager, og vi mener det er klar sannsynlighetsovervekt for at denne innhenting manglet rettslig grunnlag.

I vurderingen av om vi skal ilegge overtredelsesgebyr, skal vi ta hensyn til momentene som står i artikkel 83 nr. 2. Ileggelse av overtredelsesgebyr beror på en skjønnsmessig vurdering,

men de opplistede momentene legger føringer på skjønnsutøvelsen ved å trekke frem momenter som skal tillegges særlig vekt.

Vi vil her vurdere de relevante momentene fortløpende.

a) karakteren, alvorlighetsgraden og varigheten av overtredelsen, idet det tas hensyn til den berørte behandlingens art, omfang eller formål samt antall registrerte som er berørt, og omfanget av den skade de har lidd

Lovlighetsprinsippet i personvernforordningen artikkel 5 nr. 1 og kravet til behandlingsgrunnlag i artikkel 6 er et av de grunnleggende kravene til behandling av personopplysninger.

Kredittopplysninger er en type personopplysninger som er særlig beskyttelsesverdige. Dette gjelder også opplysninger om enkeltpersonforetak ettersom eieren direkte identifiseres med selskapet og er direkte knyttet til eierens privatøkonomi.

En kredittvurdering er et resultat av en sammenstilling av personopplysninger fra mange ulike kilder, og viser et tall som angir sannsynligheten for at en person vil betale en fordring. En kredittvurdering vil også vise detaljer om enkeltpersoners privatøkonomi, herunder eventuelle betalingsanmerkninger, frivillige pantstillelser og gjeldsgrad. Dette er private opplysninger som privatpersoner har en forventning om at ikke innhentes av virksomheter med mindre det er saklig begrunnet i deres forhold til dem. Overtredelsene er derfor alvorlige, og tilsier at det ilegges overtredelsesgebyr.

Videre er Datatilsynet av den oppfatning at virksomhetens handling virket inngripende overfor klager, tatt i betraktning at overtredelsen skjedde på bakgrunn av [REDACTED] uten tilknytning til Gveik AS.

I formildende retning trekker det faktum at en ulovlig kredittvurdering ikke vil være en overtredelse over lengre varighet. På den andre siden er skaden allerede skjedd og den kan ikke reverseres etter at personopplysningene er innhentet ulovlig.

Gveik AS' representant skal ha forsøkt å avbryte kredittvurderingen, og lukket siden før [REDACTED] fikk gjort seg kjent med innholdet i kredittvurderingen. Datatilsynet har ingen holdepunkter for å betvile disse opplysningene. Det trekkes derfor i noe formildende retning at Gveik AS ikke skal ha gjort seg nærmere kjent med innholdet i kredittvurderingen.

b) hvorvidt overtredelsen ble begått forsettlig eller uaktsomt

Gveik AS skriver at kredittvurderingen ble utført ved et uhell, ettersom Gveik AS' representant forsøkte å avbryte operasjonen. Dette trekkes i retning av at Gveik AS ikke utførte den urettmessige kredittvurderingen med forsett.

Det ble imidlertid gjennomført en kredittvurdering på uaktsomt vis. Ettersom representanten måtte benytte Gveik AS' tilganger, mener vi representanten måtte ha visst at innhenting av

kredittvurdering skulle være tilknyttet virksomhetens behov, og ikke egen nysgjerrighet. Etter vår oppfatning er dette noe Gveik AS kunne ha avverget ved å ha rutiner for kredittvurdering, ved å kommunisere rutinene til eventuelle representanter som skal ha tilgang, og ved å ha tilgangsstyring for å sikre at kun de med saklig behov får tilgang til systemet.

c) eventuelle tiltak truffet av den behandlingsansvarlige eller databehandleren for å begrense skaden som de registrerte har lidd

Gveik AS har ikke opplyst om at det er gjennomført tiltak for å begrense skaden som den registrerte har lidd.

d) den behandlingsansvarliges eller databehandlerens grad av ansvar, idet det tas hensyn til de tekniske og organisatoriske tiltak de har gjennomført i henhold til artikkel 25 og 32

Datatilsynet legger vekt på at Gveik AS mangler tekniske og organisatoriske tiltak for å sikre og påvise at innhenting av kredittvurderinger utføres i samsvar med personvernforordningen. Se artikkel 24 om den behandlingsansvarliges ansvar.

Gveik AS har også skrevet at den som utførte kredittvurderingen var en representant, til tross for at virksomheten ikke har registrerte ansatte. Det kan derfor stilles spørsmål ved om Gveik AS har tilstrekkelig tilgangsstyring i sine systemer, jf. artikkel 32. Saken er ikke tilstrekkelig opplyst til at vi kan vektlegge eventuell manglende tilgangsstyring.

Vi gjør imidlertid Gveik AS oppmerksom på at artikkel 32 oppstiller en plikt til å ha tilstrekkelig personopplysningsikkerhet i sine løsninger, i henhold til en risikovurdering. I dette ligger blant annet et krav om konfidensialitet, slik at virksomheten må sikre at kun de med saklig og tjenstlig behov får tilgang til personopplysningene.

e) eventuelle tidligere overtredelser begått av den behandlingsansvarlige eller databehandleren

Datatilsynet kjenner ikke til eventuelle tidligere overtredelser.

f) graden av samarbeid med tilsynsmyndigheten for å bøte på overtredelsen og redusere de mulige negative virkningene av den

Gveik AS beklager hendelsen, og har bidratt til å opplyse saken. Vi mener det trekker i formildende retning at Gveik AS har beklaget hendelsen og erkjent at den var feil, ettersom dette letter Datatilsynets saksbehandling. Utover dette vil vi ikke legge vekt på samarbeidshensyn. Ifølge retningslinjer fra Artikkel 29-gruppen, vedtatt av Personvernrådet («EDPB»), er det ikke hensiktsmessig å legge formildende vekt på samarbeid som uansett er påkrevet etter personvernforordningen.³

³ Guidelines on the application and setting of administrative fines for the purposes of the Regulation 2016/679, WP 253, side 14.

g) kategoriene av personopplysninger som er berørt av overtredelsen

Særlige kategorier av personopplysninger (sensitive personopplysninger) er ikke berørt av overtredelsen i vår sak. Opplysninger om lønn, gjeld og kredittverdighet er imidlertid opplysninger som har et særlig beskyttelsesbehov på grunn av deres private karakter. Dette taler for ileggelse av overtredelsesgebyr.

h) på hvilken måte tilsynsmyndigheten fikk kjennskap til overtredelsen, særlig om og eventuelt i hvilken grad den behandlingsansvarlige eller databehandleren har underrettet om overtredelsen

Datatilsynet finner ikke dette momentet relevant.

i) dersom tiltak nevnt i artikkel 58 nr. 2 tidligere er blitt truffet overfor den berørte behandlingsansvarlige eller databehandler med hensyn til samme saksgjenstand, at nevnte tiltak overholdes

Datatilsynet kjenner ikke til at det tidligere er truffet tiltak overfor virksomheten med hensyn til samme saksgjenstand.

j) overholdelse av godkjente atferdsnormer i henhold til artikkel 40 eller godkjente sertifiseringsmekanismer i henhold til artikkel 42

Datatilsynet finner ikke dette momentet relevant.

k) og enhver annen skjerpene eller formildende faktor ved saken, f.eks. økonomiske fordeler som er oppnådd, eller tap som er unngått, direkte eller indirekte, som følge av overtredelsen

Datatilsynet kan ikke se at Gveik AS har oppnådd noen fordeler som følge av overtredelsen.

Basert på vurderingen ovenfor kommer Datatilsynet til at overtredelsesgebyr bør ilegges. Det neste spørsmålet er gebyrets størrelse.

5.5. Overtredelsesgebyrets størrelse

I utmålingen av gebyret skal momentene i punkt 5.4 ovenfor tillegges vekt, jf. artikkel 83 nr. 2.

Overtredelsene skjedde etter at personvernforordningen trådte i kraft 20. juli 2018. Etter det tidligere regelverket lå bøtenivået på kr 75 000 for saker om kredittopplysninger. Se for eksempel PVN-2015-14 Viken Økonomi, PVN-2016-07 Synkron Media, PVN-2016-09 Codex advokat, PVN-2017-01 Hereid Hus og PVN-2017-02 Bertram Bil.

Personvernforordningen fastsetter et høyere tak for utmåling av overtredelsesgebyr enn det som gjaldt etter personopplysningsloven fra 2000.

Det følger av personvernforordningen artikkel 83 nr. 1 at overtredelsesgebyr skal fastsettes konkret slik at det i hvert enkelt tilfelle er virkningsfull, står i et rimelig forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

Hovedformålet med overtredelsesgebyr er prevensjon, altså at risikoen for å bli ilagt gebyr skal virke avskrekkende og bidra til økt etterlevelse av regelverket.⁴

Av Bergseng Skullerud mfl., 2019, kommentarutgaven til personvernforordningen, side 347 fremgår det:

Prevensjonshensynet tilsier at gebyret for en overtredelse må settes så høyt at denne faktisk oppleves som et onde av overtrederen. Dette innebærer at overtrederens økonomiske evne bør ha betydning ved utmålingen, slik at gebyret blir høyere desto sterkere bæreevne overtrederen har. [...] Ved vurdering av økonomisk bæreevne for et foretak kan det være relevant å se hen til foretakets samlede globale årsomsetning i forutgående regnskapsår, jf. art. 83 nr. 4 og 5.

Og videre:

Hensynet til å sikre en individuell vurdering i hvert enkelt tilfelle tilsier at tilsynsmyndighetene bør unngå å etablere standardiserte gebyrsatser. Dette gjelder selv om nasjonal rett åpner for standardiserte satser, jf. forvaltningsloven § 43.

Gebyret skal altså utmåles konkret i hvert tilfelle, og virke avskrekkende for den enkelte virksomheten.

Personvernforordningen artikkel 83 nr. 5. fastsetter et høyere maksbeløp for gebyr når saken omhandler overtredelser av de grunnleggende prinsippene for behandling av personopplysninger i henhold til personvernforordningen artikkel 5 og 6.

I vår sak manglet Gveik AS behandlingsgrunnlag for innhenting kredittopplysninger om klager (lovlighetsprinsippet).

Ellers taler momentene vi har pekt på i punkt 5.4 ovenfor for et gebyr av en viss størrelse. I skjerpene retning legger vi spesielt vekt på at kredittvurderingen bærer preg av nysgjerrighet, og at virksomheten manglet tekniske og organisatoriske tiltak for etterlevelse av personvernregelverket (ansvarlighetsprinsippet). Manglende retningslinjer for hvem og når kredittvurdering kan gjennomføres, har lagt til rette for misbruk av virksomhetens tilganger.

I formildende retning legger vi vekt på at virksomheten har erkjent at kredittvurdering ikke skulle vært gjennomført, og at kredittvurderingen skal ha vært forsøkt avbrutt.

⁴ Se ajourført versjon av kommentarutgaven til personvernforordningen av Bergseng Skullerud, Rønnevik, Skorstad og Engh Pellerud (2019) s. 343.

Vi legger også vekt på virksomhetens økonomi. Ifølge offentlige tilgjengelige dokumenter, er Gveik AS registrert med en omsetning på kr 49 000 i 2017, og et årsresultat på kr -46 000. Virksomheten er registrert med egenkapital på kr 80 000 og en meget god soliditet. Siden vi sendte varselet, har Gveik AS' regnskap for 2019 blitt offentlig tilgjengelig. Ifølge regnskapet fra 2019 var driftsinntektene kr 0, og årsresultatet kr -30 000.

Lav omsetning og negativt årsresultat utgjør formildende omstendigheter. Samtidig må gebyret settes så høyt at det er virkningsfullt og oppnår tilstrekkelig avskrekkende effekt. Etter en helhetsvurdering av momentene i saken som vi har gjennomgått ovenfor og alvorligheten i overtredelsen, har vi kommet frem til at et overtredelsesgebyr på kr 75 000 anses riktig.

6. Offentlighet, innsyn og taushetsplikt

Vi vil informere dere om at alle dokumentene i utgangspunktet er offentlige, jf. offentlighetsloven § 3. Dersom dere mener det er grunnlag for å unnta hele eller deler av dokumentet fra offentlig innsyn, ber vi dere om å begrunne dette.

Datatilsynet har taushetsplikt om hvem som har klaget til oss, og om klagerens personlige forhold. Taushetsplikten følger blant annet av personopplysningsloven § 24 og forvaltningsloven § 13. Som part i saken kan dere likevel bli gjort kjent med slike opplysninger av Datatilsynet, jf. forvaltningsloven § 13 b første ledd nr. 1. Dere har også rett til innsyn i sakens dokumenter, jf. forvaltningsloven § 18.

Vi gjør oppmerksom på at dere har taushetsplikt om opplysninger dere får av Datatilsynet om klagerens identitet, personlige forhold og andre identifiserende opplysninger, og at dere bare kan bruke disse opplysningene i den utstrekning det er nødvendig for å ivareta interessene deres i denne saken, jf. forvaltningsloven § 13 b andre ledd. Vi gjør også oppmerksom på at brudd på denne taushetsplikten kan straffes etter straffeloven § 209.

Med vennlig hilsen

Jørgen Skorstad
avdelingsdirektør, jus

Jeanette Dyrkorn
juridisk seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevne signaturer

Kopi til: